

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Det ærede medlem tænkte sig, at Tyskland skulle have adgang til optagelse i De Forenede Nationer, hvad jeg er enig i, men det ærede medlem mener vel ikke, at Tyskland også skulle optages i Atlantpagten, hvad formentlig vanskeligt kan tænkes, blandt andet af den grund, at betingelsen for Tysklands samling er, at Sovjetunionen og vestmagterne skal være enige? Da Tyskland altså hverken kan tilsluttes vestmagtgruppen eller østmagtgruppen, er der kun den mulighed tilbage, at Tyskland bliver et neutralt område. Det er virkelighedsfjern politik af de to herrer at tænke sig muligheden af, at forhandlinger mellem de fire store magter kan føre til det resultat, at Tyskland efter disse forhandlinger har mulighed for at tilslutte sig nogen af de to magtgrupper. Det er da klart, at skal der komme noget ud af forhandlingerne mellem de fire stormagter om Tysklandsproblemet, vil vilkårene blive, at Tyskland holdes udenfor magtgrupperne, at Tyskland bliver et neutralt område. Da både den højtærede udenrigsminister og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft anser en national tysk hær for et for farligt instrument at give tyskerne i hænde, hvilke andre veje er der da at gå end at holde på et afrustet neutralt Tyskland? Jeg tror derfor, man må sige, at hvis der skal være alvor og mening i vore ønsker om et samlet suverænt og frit Tyskland, da må man også være rede til at tage konsekvenserne af dette standpunkt, og konsekvenserne bliver da sikkert et afrustet Tyskland, et neutralt Tyskland.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremhævede for et øjeblik siden, at det tyske socialdemokrati ingenlunde var tilhænger af afrustning, det krævede ligeberettigelse og ligestilling for Tyskland. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har hørt min argumentation. Jeg synes, det er noget forholdsvis vigtigt, det her drejer sig om. Tænker det ærede medlem sig muligheden af, at en firemagtskonference kan give et positivt resultat, d. v. s. et samlet, suverænt, frit Tyskland, og at Tyskland derefter får mulighed for at tilslutte sig nogen af de to stormagtsgrupper? Hvis man skal regne alvorligt med et positivt resultat af disse forhandlinger, tror det ærede medlem da ikke, at konsekvensen må blive, at Tyskland holdes udenfor stormagtsgrupperne, at Tyskland bliver et neutralt område?

Hele spørgsmålet om Tyskland er så alvorligt og så vigtigt for Danmark, at jeg synes, det er begrundet, at vi sagligt drøfter disse problemer og overvejer, hvilke mulig-

heder vi har for at gøre vor indflydelse gældende til støtte for de synspunkter, som vi anser for de mest tjenlige til fremme af det ønske, vi alle har, at skabe mulighed for et samlet, frit, demokratisk Tyskland. Før dette sker, bliver der ikke ro i Europa — måske heller ikke mulighed for fredelige forhandlinger i verden. Derfor er der god grund for den danske rigsdag til på dette tidspunkt, da det hele er i støbeskeen, grundigt at overveje, hvilket standpunkt vi skal tage, og min mening er, at vi herfra, så kraftigt vi kan, bør give udtryk for, at forhandlinger om Tyskland må i stand, før de afgørende beslutninger træffes om Vesttysklands tilslutning til vestmagtsmilitæret. Hvis man venter, til dette er sket, frygter jeg for, at man forspilder muligheder, som nu kunne realiseres.

Kristen Amby: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har ganske tydeligt sagt, hvordan hans stilling er til det problem, som vi alle erkender er det afgørende problem, spørgsmålet om Tyskland. Såvidt jeg forstår det ærede medlem — og jeg tror, jeg opfatter det ærede medlem rigtigt —, mener han, at under forudsætning af, at forhandlingerne mellem de fire magter, de tre vestmagter og Sovjet, hvad vi iøvrigt skulle kunne medvirke til, kommer i stand, burde i dag et frit, uafhængigt, demokratisk og afrustet Tyskland kunne blive en realitet. Så spørger jeg det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) — det er mig magtpåliggende virkelig at trænge ind i, hvad det ærede medlem mener —: Mener det ærede medlem, at dette er velbetænkt, sådan som forholdene er i dag? Det ærede medlem må dog ikke glemme, at den højtærede udenrigsminister har givet den samme tanke sin tilslutning, men kun under den forudsætning, at en almindelig ændring i det politiske klima var sket, d. v. s. at man først var blevet enig om og gået i gang med en almindelig nedrustning både i øst og vest.

Selvom vi ved, at Tysklandsproblemet er og kunne være nøglen til en bredere forståelse, spørger jeg det ærede medlem — og dette er ikke noget taktisk spørgsmål, det er et rent sagligt spørgsmål —: Kan det ærede medlem ikke forestille sig, hvad der meget let kunne ske, hvis man nu, isoleret, tog denne stilling med hensyn til Tyskland, uden at de andre problemer, først og fremmest nedrustningsproblemet i almindelighed, var løst? Da ville der ske det — det er sagt fra anden side, og det er i og for sig kun gentagelser, jeg kommer med —, at der ville ligge et svagt og urustet Tyskland med magter mod øst,